

Гуларят — продължава.

„Но не е били бори тълм над Овсков,
нищо се рушат стени железни,
кой се сипят огнени ~~потоци~~ ^{свиря} Келба!“

Една жена

— Пресвета Богородице, какви страхотии!

Гуларят — продължава.

„И не месец, минав сега изграва
„Господарят княз Иван Петрович“
над стенице градски се явява.“

„Мой върви, не ще дори да знае,
~~за се рече от огън, да се рече~~
~~огън, да се рече~~“ — „се го мърят огнени езичи!“

Един

— Да, не ще да знае!

Гуларят — продължава.

„Кръста сме целували. — До азирт
ще се борим, за Овсков ще мрам!“

Един

— И не предадоха Тсков, не го предадоха!

Друг

— Светци го брашеха!

Жената

— Божя майка го закриляше.

Курюков

— А кой седеше в него там, православни? Кой седеше в него там?